

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۷ جولای ۲۰۱۵

بُغض ناشگفته

موریانه های درد ابعاد قلبم را در اسارت گرفته اند. رهگذران معبر سرنوشتم شبگردان
مست بی خیالی اند، که در خیابان زمان با سنگهای ماجرا بازی میکنند.
دلم گرفته و روانم افسرده است. همراه با قدمهای کند تردید به سمت دهکده تلاش میروم،
تا روی حصارهای مستحکم همت و پایداری کوه بلند صبرم را نقاشی کنم.
دورنمای غروب عمر پلکهایم را از حجم ظلمت حوادث خسته میسازد و عصای شکسته
سایه ام در منفذهای تاریک زمین گم میگردد.
سفرم را با قطار لحظه ها در دل اوراق پندارهای سراسیمه حفظ میکنم و ساقه خشک
فریادها را در بیابان تفتان سینه پردردم رها میسازم.
آه! تنها ترا دارم؛

تنها تو نبض تند چکامه هایم را در اهتزاز پیهم شرائین پر جوش واژه ها میخوانی؛
تنها تو میدانی که سرچشمه سکوت سرانجام تا مرز غوغاگر بُغضهای ناشگفته ام میرود و
جرقه هائی که در درون مجمر دلم به آرامی خاکستر میگشت، دیگر شعله های سرکشی
اند که زود با طبیعت طوفانی احساسم تا دوردستها میروند.
آن گاه تو لبریز از من میشوی و من تهی از رنج تلخ روزگار میگردم و روی بالین شب
سر مینهم، تا حالات خواب، پندارهای خسته ام را به سیر بهشت آرامش ببرد!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۱۱ دسمبر ۲۰۱۳)